

Kasdienė duona. **Kaip dėl Viešpaties.**

Dievas mus priima tokius, kokie esame. Tačiau jis negali ir nenori mūsų palikti tokių, kokie esame. Nes jis mus myli, nori, kad nuolat augtume. Jis yra daug į mus investavęs, daug paruošęs mums resursų, kuriuos turime šiandien ir ateityje priimti iš mus laiminančios jo rankos. Todėl turime būti ryžtingais ir drąsiais, priklausomais ne nuo nuovargio, ne nuo mums skirtos naštos, ne nuo žmonių nuomonės apie mus ir mūsų darbus bei likimą, o tik nuo dangaus – nuo dangiško šaltinio, dangaus ketinimų mūsų atžvilgiu, nuo dangiškojo Tėvo.

Dailės, muzikos ir kiti klasikiniai meno kūriniai mus žavi. Tačiau nei vienas iš tokių kūrinių nebuvo sukurtas grupės autorių, net pačių talentingiausių. Kiekvieno jų įdėją reikėjo gauti iš dvasinių aukštybių ir gelmių. Viskas, ką šiandien žavėdamiesi klausomės, stebime ir skaitome, užgimė atskirų žmonių prote, vaizduotėje. Tik idėjas realizuojant buvo pasitelkti kiti žmonės, jų sukurtos priemonės. Tokiems žmonėms, kaip kažkada Adomui, Dievas davė kūrybos kibirkštį. Kai jie ją naudoja, su jais bendradarbiauja Dievas. Tai mums kasdienybėje reikalinga kūrybinė aistra.

Žmonės, kurie praranda kūrybinę aistrą, praranda gyvenimo ir veiklos tempą bei ezultatyvumą. Be kūrybinės aistros darydamas darbus žmogus pavargsta ir labai greitai. Tačiau ten, kur atsiranda arba sugrįžta aistra kaip noras, kaip veržimasis žengti pirmyn, kai atsiranda motyvacija, žmogus savo darbuose tampa nugalėtoju.

Svarbu pastebėti tą gyvenimo sferą, iš kurios pasitraukė aistra, apie tai pasakyti Dievui: Dieve, aš nenoriu to darbo daryti rutiniškai. Aš noriu dirbuotis aistringai, kad pasiekčiau nuostabius rezultatus. Uždek mane savo aistros ugnimi. Nes kai tu, Dieve, tvėrei, kiekvieną dieną tai darei su įkvėpimu, dienos pabaigoje matydavai, kad tai, ką sutvėrei, yra gera, labai gera. Dėkoju Dieve, kad esi Dievas, kuris duoda.

Dievas yra Tėvas. Jis pasiruošęs grąžinti tai, ką esame praradę. Kūrybinę aistrą prarandame dėl įvairių priežasčių. Gali taip atsitikti, kad žiūrėjome ne ten, kur derėjo. Kuo ilgiau užsižiūrime į nepalankias aplinkybes, grėsmingus sunkumus ir kylančias baimes, tuo greičiau prarandame aistrą. Jei dažniau žiūrėsime į Tą, kuris duoda rezultatą, Kuris pašaukė jo siekti, kūrybinė aistra laikui bėgant augs.

Ar valgotė, ar geriate, ar šiaip ką darote, visa darykite Dievo garbei. (1 Kor 10:31)

Jei dirbdamas įsivaizduosi šalia esantį Jėzų ir darysi tai dėl jo, aistra aug,s.

Vienuolis Lorencas plaudavo indus taip, tarsi iš jų turėtų valgyti pats Jėzus) Kristus. Ir visus kitus darbus darydavo su tokiu nusiteikimu. Į jį žmonės žvelgdavo apimti nuostabos, kaip į prieš jų akis vykstantį stebuklą.

Šiandien kiekvieną darbą darykime taip, tarsi šalia mūsų stovėtų ketinantis pasinaudoti mūsų darbo rezultatais Jėzus.

Malda: Viešpatie, dėkojame tau, kad turime tokią galimybę – priimti tavo laiminimą mūsų darbams. Tegu mūsų darbuose nebūna užaugti ir subręsti jų vaisiams trukdančios rutinos sausros. Tu žinai kaip laiminti viską, prie ko mes prisiliečiame. Tegu sugrįžta aistra daryti darbams, kuriuos tu mus kvieti daryti. Dėkojame, Dieve, kad mums nereikia rutiniškai dirbti, kad mes galime pakilia nuotaika daryti tavo mums pavestus darbus taip, kad dangus jiems pritartų, jais gėrėtųsi, džiaugtųsi besiartinančiais jų vaisiais. Nes, Dieve, tu esi Tas, Kuris suteikė galimybę geriems dalykams ateiti į mūsų gyvenimą. To prašome per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Amen.